

اشغال دانشگاه کمبریج در بریتانیا

ترجمه: فعالین شبکه همبستگی کارگری ایران (IWSN)

ما امروز صبح از موضوع اشغال دانشگاه کمبریج باخبر شدیم و یکی از همکارانمان را برای صحبت با دانشجویان به آن جا فرستادیم. آن چه در ادامه می خوانید گزارش دریافتی ما از وضعیت حال حاضر دانشگاه کمبریج است:

خبرنگار ما امروز به دانشگاه کمبریج رفت تا اشغال دانشگاه را از نزدیک مشاهده کند. تعدادی دانشجو در مقابل درهای ورودی و خروجی ساختمانی که در مرکز محوطه کمبریج قرار دارد، تجمع کرده بودند. تعداد ۵۰ دانشجو، با روحیه و الهام گیری از تظاهرات توده ای در شهر و سراسر کشور طی روزهای گذشته، از ساعت ۱۱ صبح کنترل ساختمان را به دست گرفتند. یک جلسه دموکراتیک عمومی در محوطه با هدف اتخاذ تصمیماتی برای طولانی تر کردن اشغال، یعنی مسائلی مانند تامین غذا، امنیت و تماس با رسانه ها، در حال برگزار شدن بود. ضمناً قرار بود تا روز بعد هم جلسه ای دیگر برای اعلام رسمی خواسته های دانشجویان درگیر اشغال ساختمان دانشگاه برگزار شود. پیش از این، بازدید هایی از سوی فعالین کارگری منطقه، از اتحادیه ملی معلمان، اتحادیه خدمات عمومی و بازرگانی، اتحادیه دانشگاه ها و کالج ها (UCU) به منظور همبستگی با دانشجویان صورت گرفته بود.

جیک (Jake)، یکی از دانشجویان درگیر اشغال دانشگاه، به ما گفت:

"در حال حاضر ما حدود صد نفر دانشجو هستیم. یکی از مسائل خیلی مهم برای ما این است که درها باز بمانند تا افراد بیشتری بتوانند به ما بپیوندند. پیام های همبستگی که تا الان از طرف نمایندگان اتحادیه های مختلف دریافت کرده ایم، واقعا خوب بوده است. نمایندگان دو تا از اتحادیه ها در راه آمدن به این جا هستند. ما می خواهیم این راه را باز بگذاریم تا مردم از شهرهای اطراف هم بتوانند به این جا بیایند و با آمدن خود، این مبارزه را به مبارزه ای متحدانه تبدیل کنند. ما در حال حاضر در این مورد فکر می کنیم که چه خواسته هایی را مطرح کنیم و احتمالاً ظرف چند ساعت آینده مطالبات اعلام خواهند شد ... من فکر می کنم ما باید با کاهش دستمزد ها و حقوق های بازنشستگی مخالفت کنیم و در کنار همه گروه های کارگری ای بایستیم که بر اثر این اقدامات شدیداً آسیب می بینند، نه فقط کارگران، بلکه تمامی افرادی که از این اقدامات دولت ضربه می خورند. در واقع وقتی که ما چند روز پیش یک ساختمان دیگر را اشغال کردیم، نظر اکثریت شرکت کنندگان این بود که ما باید چنین بیانیه ای را در همبستگی با مردمی که بر اثر اجرای این قوانین آسیب می بینند صادر کنیم و من امیدوارم که در این اشغال هم، چنین پیام همبستگی ای صادر شود."

اد (Ed)، یکی دیگر از دانشجویان، می گوید:

"چیزی که من دوست دارم ببینم... چیزی که من دارم برایش تلاش می کنم، این است که ببینم ریاست دانشگاه بدون قید و شرط با هرگونه افزایش هزینه های تحصیل و یا کاهش کمک هزینه های تحصیلی مخالفت نکند. من می خواهم مساله اختلاف حقوق مدیریت با دیگر کارکنان این دانشگاه را مطرح کنم. من از ریاست دانشگاه می خواهم که با کاهش کمک های تحصیلی مخالفت کند. همین حالا هم استخدام در برخی از دپارتمان ها متوقف شده، و این موضوع باید فوراً متوقف شود."

یکی از نمایندگان اتحادیه دانشگاه ها و کالج ها، در مورد مبارزه جاری برسر تعدیل نیرو، شرایط دستمزد، حقوق بازنشستگی و شرایط کار - که همگی از سوی برنامه های تعدیل تحت حمله هستند- صحبت کرد:

"من فکر می کنم این فوق العاده است که دانشجویان این ساختمان را اشغال کرده اند. حالا جریان آب تغییر کرده و من امیدوارم که این شروع کارهای دیگر باشد. من حقیقتاً طی شش ماه گذشته، با رئیس اتحادیه دانشجویان دانشگاه کمبریج جلسات منظمی داشته ام و بسیار نزدیک تر از قبل یا یک دیگر کار کرده ایم. هیچ دانشجویی نمی خواهد که برای تحصیل سه برابر پولی که الان می پردازد به دانشگاه پرداخت کند و وقتی به کلاس می آید، با استادان بی روحیه، خسته از کار زیاد و اساتیدی که حقوق پایین تر از سطح شان می گیرند رو به رو شود. این خواسته ی هیچ دانشجویی نیست."

دانشجویان خود را برای شب آماده می کنند. همبستگی با آن ها این امکان را ایجاد خواهد کرد که بتوانند تا زمان رسیدن به خواسته هایشان در آن جا بمانند. اشغال های زیادی در مراکز آموزشی در سراسر انگلیس در جریان است. اگر یک جنبش در حال توسعه، همگی به یک خواسته مشترک، که مخالفت با تعدیل نیرو و کاهش هزینه های آموزشی است، برسند، یک پیروزی سریع و قاطعانه ممکن خواهد بود. جنبش اتحادیه های کارگری باید با ارسال پیام های همبستگی به دانشجویان، تبلیغ این اقدام در میان اعضا، و جمع آوری پول برای حمایت از اشغال، به کمک آن ها بشتابد. در حالی که جنبش رو به پیشرفت است، درخواست حمله متحدانه باید در جلسات عمومی و محل کار مطرح شود. یک پیروزی برای جنبش دانشجویی، این پیام را برای جنبش اتحادیه های کارگری ارسال می کند که با اقدام قاطع، مبارزه با تعدیل نیرو و کاهش هزینه های دولتی می توان به پیروزی دست یافت. این روند می تواند ضربه محکمی به سیستمی بزند که در حال به پیش بردن پروژه محافظه کاران- دمکرات ها (Con-Dem Project) است.

<http://labourfight.wordpress.com>